

Podstawowe Zasady Biblijne

Łaska

Słowo *łaska* występuje po raz pierwszy w **Księdze Rodzaju 6**, gdzie jest użyte w odniesieniu do Noego: *Ale Noe znalazł łaskę w oczach Pańskich (w. 8 BG)*. Łaska, którą Bóg mu okazał (lub „życzliwość”, jak bywa też tłumaczony oryginał), objawiła się tym, że Bóg uratował jego samego i jego rodzinę z potopu. W **Księdze Rodzaju 39**, egipski strażnik więzienny zostaje zrzędzeniem opatrności nakłoniony do okazania łaski wobec Józefa, co z kolei było manifestacją łaski Bożej: *A Pan był z Józefem i okazał mu łaskę, tak iż zjednął on sobie życzliwość naczelnika więzienia (w. 21)*. Chrystusowi okazywał łaskę Bóg, jak również ludzie: *A Jezusowi przybywało mądrości i wzrostu oraz łaski u Boga i u ludzi (Łk 2,52)*. Łaskawość jest jednym z atrybutów Boga: *Ja jestem miłosierny (Wj 22,27 BW)*; *Jahwe, Jahwe, Bóg miłosierny i łagodny, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność (34,6)*; *Ale Ty, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i łagodnym, nieskorym do gniewu, bogatym w łaskę i wierność (Ps 86,15)*.

Dar

Kiedy łaska jest okazywana wobec jakiejś osoby, nie dzieje się tak dlatego, że osobie tej coś się należy, jest to dar. Stąd Paweł mówił do **Efezjan** o *darze łaski Boga (3,7)*.

Mówiąc o Abrahamie, Paweł przeciwstawił łaskę należności: *A temu, kto pracuje, zapłata nie jest uznana za łaskę, ale za należność (Rz 4,4)*. Łaska bliższa jest ofiarowaniu daru niż wypłaceniu wynagrodzenia. Jak napisał Paweł później w tym liście: *A jeśli przez łaskę, to już nie z uczynków, inaczej łaska już nie byłaby łaską. Jeśli zaś z uczynków, to już nie jest łaska, inaczej uczynek już nie byłby uczynkiem (11,6)*. Łaska została okazana Abrahamowi przez to, że jego wiara została mu poczytana za sprawiedliwość (4,3). To właśnie przez łaskę Boga człowiek może zostać usprawiedliwiony: *...usprawiedliwieni darmo, z jego łaski, przez odkupienie, które jest w Jezusie Chrystusie (3,24)*.

Pełne działanie łaski będzie widoczne, kiedy powróci Chrystus: *Dlatego przepaszcie biodra waszego umysłu i bądźcie trzeźwi, pokładając doskonałą nadzieję w łasce, która będzie wam dana przy objawieniu Jezusa Chrystusa (1 P 1,13)*. Wówczas widać będzie, że panuje łaska, a konsekwencją tego będzie życie wieczne: *Aby, jak grzech królował ku śmierci, tak też łaska królowała przez sprawiedliwość ku życiu wiecznemu przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana (Rz 5,21)*. Jeszcze zanim zostanie dane życie wieczne, możemy już teraz zbliżyć się do Boga przez Pana Jezusa Chrystusa, abyśmy mogli uzyskać pomoc zarówno poprzez Jego Słowo, jak też poprzez działanie aniołów w różnych sytuacjach naszego życia. Ta pomoc jest udzielana jako akt łaski przez Boga: *Przystąpmy więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili (Hbr 4,16)*.

Wymagania do otrzymania łaski

Chociaż na łaskę nie zarabia się jak na zapłatę, Bóg okazuje łaskę tylko tym, którzy są jej godni. Możesz mówić o tym, jak łaska przychodzi w następstwie poznania Boga: *...ukaż mi proszę drogę twoją, żebym cię poznał, i żebym znalazł łaskę w oczach twoich (Wj 33,13 BG)*. Salomon pisał o tym, jak miłosierdzie i prawda prowadzą do łaski: *Miłosierdzie i prawda niech cię nie opuszczają; uwiąż je u szyi twojej, napisz je na tablicy serca twojego. Tedy znajdziesz łaskę i rozum dobry [tj. zrozumienie] przed oczyma Bożemi i ludzkimi (Prz 3,3-4 BG)*. Istotnym warunkiem otrzymania łaski od Boga jest wiara: *Dzięki któremu [Jezusowi] też otrzymaliśmy dostęp przez wiarę do tej łaski, w której trwamy (Rz 5,2)*; *Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę (Ef 2,8)*. Innym powodem, dla którego Bóg okazuje jakiejś osobie łaskę, jest pokora: *Bóg sprzeciwia się pysznym, a pokornym daje łaskę (Jk 4,6)*.

Kiedy już Bóg okaże nam łaskę, możliwe jest utracenie tej łaski, jak napisał Paweł o tych, którzy dążyli do powrotu do Prawa: *Pozbawiliście się Chrystusa wszyscy, którzy usprawiedliwiacie się przez prawo; wypadliście z łaski (Ga 5,4)*. A Hebrajczycy zostali napomniani: *Uważajcie, żeby nikt nie pozbawił się łaski Boga (12,15)*.

Przykład Macedończyków i Koryntian

W **2 Liście do Koryntian 8**, Paweł pisze o funduszu pomocy dla biednych w Jerozolimie, posługując się na różne sposoby greckim słowem *charis*, znaczącym *łaska*:

- *Łaska Boża przejawia się w darze Macedończyków (w. 1);*
- *Dar (charis) pieniężny dany przez Macedończyków (w. 4);*
- *Paweł miał nadzieję, że łaska Boża będzie się przejawiać w darze Koryntian (ww. 6-7);*
- *Łaska okazana przez Chrystusa przez odrzucenie bogactw świata (w. 9);*
- *Tytus i Paweł zabierają pieniądze (dzieło łaski) do Jerozolimy (w. 19).*

Dary Ducha

Czasami łaska odnosi się do darów Ducha. Były one pierwotnie dane w dniu Pięćdziesiątnicy, a każdy dar miał wyraźnie określoną funkcję. Te dary zanikły przed końcem pierwszego wieku.

Piotr napisał: *Jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej służycie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy otrzyma (1 P 4,10)*. (Greckim słowem na *dar* jest tutaj *charisma*, które jest spokrewnione z *charis*.) *Dar* odnosi się tutaj do darów Ducha. Paweł mówi: *A różne są dary, lecz ten sam Duch (1 Kor 12,4)*. Ta różnorodność obejmowała takie rzeczy jak uzdrawianie i prorocтво (patrz **ww. 8-10**). W **1 Liście Piotra 4,10** owa różnorodność darów jest określona jako *różnorodna łaska*. *Różnorodna* znaczy zróżnicowana, różnorodna, rozmaita. A zatem *różnorodna łaska* mówi o różnorodności konkretnych darów, które miały konkretną rolę we wzroście wczesnych eklezji.

Paweł mówi ponownie o tych darach w **Liście do Rzymian 12**: *Mamy więc różne dary [charisma] według łaski [charis], która nam jest dana: jeśli ktoś ma dar prorokowania, niech go używa stosownie do miary wiary; jeśli usługiwania, niech służy; jeśli ktoś naucza, niech trwa w nauczaniu (ww. 6-7)*. *Łaska, która nam jest dana* nie jest mglista i abstrakcyjna, ale odnosi się do konkretnych i możliwych do zidentyfikowania darów. W **1 Liście do Koryntian 1**, Paweł powiedział: *Zawsze dziękuję mojemu Bogu za was, za łaskę Bożą, która została wam dana w Chrystusie Jezusie. We wszystko bowiem jesteście wzbogaceni w nim, we wszelkie słowo i wszelkie poznanie (ww. 4-5)*. Tutaj *łaska* prowadziła do *wszelkiego słowa i wszelkiego poznania*, przykładów działania darów Ducha.

Jan napisał o Chrystusie: *A z jego pełni my wszyscy otrzymaliśmy i łaskę za łaskę. Prawo bowiem zostało dane przez Mojżesza, a łaska i prawda przysły przez Jezusa Chrystusa (J 1,16-17)*. *Łaska i prawda przysły* to przeciwieństwo uczynków Prawa, w przypadku których *zapłata nie jest uznana za łaskę, ale za należność (Rz 4,4)*. Ale *łaskę za łaskę* odnosi się do *pełni*, a ta *pełnia* odnosi się do Ducha Bożego, którego miał Chrystus. Chrystus miał tę *pełnię*, ponieważ *Bóg daje mu Ducha bez miary (J 3,34)*, a zatem był napełniony Duchem, tak jak *uczniowie [...] byli pełni radości i Ducha Świętego (Dz 13,52)*. Również Paweł pisał o tym, jak dary Ducha prowadziły do *miary dojrzałości pełni Chrystusa (Ef 4,11-13)*.

Łaska dzisiaj

Tak jak w pierwszym wieku wierzący dzisiaj otrzymali *dobrą nadzieję przez łaskę (2 Tes 2,16)*, a nadzieja ta została objawiona w Słowie Bożym. Wierzący są *usprawiedliwieni jego łaską (Tt 3,7)* i mają *przebaczenie grzechów, według bogactwa jego łaski (Ef 1,7)*. Nie powinni jednak *trwać w grzechu, aby łaska obfitowała (Rz 6,1)*, ale raczej powinni *postępować w nowości życia (w. 4)*. Tymczasem Boża łaska jest okazywana w życiu codziennym przez pocieszenie Pisma i opatrnościowe prowadzenie aniołów. Wierzący powinni dążyć do okazywania łaski, zwłaszcza we wszystkich swoich słowach: *Mowa wasza niechaj będzie zawsze z łaską (Kol 4,6 BB)*.

BB: Biblia Brzeska; BG: Biblia Gdańska; BW: Biblia Warszawska;
pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. V (ST); Uwspółcześiona Biblia Gdańska (NT)

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com